

TRAMPSKÁ atletika

text: Ilona Kubínová,
foto: archiv ÚD

Historie trampských osad sahá až do doby po první světové válce v minulém století. Stejně tak daleko bychom mohli nalézt kořeny trampské atletiky. Sportování na osadách bylo totiž vždy velmi populární a někteří trampové byli vynikajícími atlety. Některé osady byly i členy Československé atletické amatérské unie (ČsAAU). Historii trampské atletiky věnovali jednu kapitolu také autoři knihy *Sto let královny*. Na konci kapitoly se píše: „...v roce 1948 trampské osady z atletického života definitivně mizí.“ Snad zmizely osady z oficiálního atletického života, ale atletika z osad nezmizela nikdy.

Důkazem jsou stále přetrvávající různé formy atletických soutěží v trampských osadách. Příkladem může být osada Údolí děsu (ÚD). Tato trampská osada byla založena v roce 1919 a oslavila tedy v letošním roce 90 let své existence. Na osadě se vždy sportovalo a soutěže přetrvávají dodnes. V den konání výročního osadního ohně se např. koná soutěž ve vrhu koule – Memoriál Honzy Čuchny, dlouholetého šerifa ÚD. Letos se konal už 23. ročník. Podmínky pro soutěž jsou velmi provizorní – na louce stočená hadice nahrazuje kruh a výseč ohraničuje provázek. Kuriozitou je vymezení výseče i na délku – ten, jehož koule dopadne až za hranici 12 m, má nezdařený pokus neb vrhl mimo výseč! Na regulérnost soutěže dohlíží sportovní kapitán osady Jan Ruda (mj. trenér USK Praha, člen PAS a DK ČAS). Zájem o tuto soutěž je velký neb „vrhnout přece umí každý“ – v letošním roce se zúčastnilo téměř 50 osadníků a příchozích. Osada Údolí děsu se totiž nachází v malebném údolí Kodskeho potoka nedaleko vesnice Srbsko u Berouna. Loukou, na které soutěž každoročně probíhá, vede turistická značka do Koněpruských jeskyní. Je tedy možné využít „open soutěž“ a zúčastnit se.

Vítězové trampských soutěží tradičně obdrží velké dřevěné medaile – tzv. placky. Ceny pak mají svá čestná místa v osadních chatách. Dost „placek“ visí na stěnách obyvatelů chaty Nibowaka, manželů Rudových. Iveta Rudová na osadě vyrůstala. „Je pravda, že svých prvních atletických závodů jsem se zúčastnila zde na osadě. Kolem roku 1975 byla velmi populární Bonanza – osadní běh, a zvítězit v něm byla otázka trampské prestiže“, říká bývalá česká rekordmanka v překážkovém běhu. „Běh to byl sice bládký, ale na lesních cestách se vždy najde bodné popadaných stromů a kamenů, takže to vlastně můžu považovat za svoje první překážkové závody a zárodek budoucích úspěchů na atletické dráze,“ doplňuje s jistotou nadsázkou. Výše zmíněný sportovní kapitán osady Jan Ruda, který se do osady přišel, je několikanásobným vítězem memoriálu ve vrhu koule. Svoji účast musel ale po stížnostech osadníků ukončit – v podstatě již před začátkem soutěže bylo rozhodnuto, kdo soutěží o několik metrů vyhraje a to se nikomu nelíbilo...

Memoriál Honzy Čuchny však není jedinou sportovní aktivitou osadníků. V letošním roce byl znovu obnoven i zmíněný osadní běh Bonanza. Dalším sportem, který se na osadě provozuje, je nohejbal – tradičně se v září pořádá Markýzův memoriál. Osadníci Údolí děsu tedy s radostí soutěží, a dokud bílo-modrá vlajka bude vlát nad jejich hlavami, bude tomu tak i nadále. ■